

KULÁK EMLÉKMŰ KECSKEMÉTEN IS

Márciusban döntött úgy az Országgyűlés, hogy június 29-ét a kuláküldözés magyarországi áldozatainak emléknapjává nyilvánítja. Ezt az elképzelést Varga László képviselő (KDNP) indítványozta, s 345 igen szavazattal, 7 nem ellenében, egy tartózkodás mellett hagyták jóvá. Az Országgyűlés elítéli a kommunista diktatúra idején a magyar középparasztsággal szemben tanúsított kegyetlen üldöztetést és megkülönböztetést, s javasolja, hogy ennek történetéről és körülményeiről rendszeresen, méltó módon emlékezzünk meg.

Az 1950-1953 között működő kényszermunka táborok anyagai 1995-től kezdődően kutathatók lettek, de addigra felnőtt egy olyan nemzedék, amely szinte semmit sem tud arról, hogy a kommunista rezsim végtelenül el akarta lehetetleníteni a magyar gazdálkodó és értelmiségi rétegek színe-javát. Kialakultak a kuláklisták. A rajta lévőknek külön adókat kellett fizetniük, melyek teljesíthetetlenek voltak. 1948-53 között milliónál is több ügyészégi eljárás folyt, és 400 ezer parasztot ítéltek el.

A múlt század derekán tönkretett magyar gazdák országos megemlékezése azért lesz Péter-Pál napján, mert ez a paraszti élet hagyományában jeles dátum, a betakarítás kezdetének napja volt. „Amikor a földek sarkán megálltak az aratók az első kaszavágásnál, a római katolikusok keresztet vetettek, a reformátusok pedig „Uram, Jézus, segíts!”-t mondtak, s elindult az aratás” – idézte a régmúltat Varga László országgyűlési képviselő március 7-én a MTV Ma reggel című műsorában. – A kuláknak bélyegzett magyar középparasztságra azért kell emlékeznünk – mondta – , mert üldöztetésük éveiben kiüresedtek a falvak, községek, s lényegében eltűnt az a klasszikus középparaszti réteg, amely a mezővárosokat, falvakat eltartotta. Az idősebbek, akik generációk hosszú során életüket a föld szeretetében élték, s munkájuk gyümölcse helyett az ötvenes évek idején kényszermunkatáborokban vagy saját lakóhelyükön számkivetve az üldöztetést voltak kénytelenek elszenvedni, ennek tényébe belekeseredve haltak meg. A fiatalok pedig szülőhelyüket hátrahagyva özönlöttek be „új élet” reményében a városokba, ahol származásuk miatt még a továbbtanulás lehetősége sem adatott meg számukra. Az, hogy a magyarországi kistelepüléseken máig szinte teljesen hiányzik ez a korosztály, s vele együtt a földnek az a szeretete, amit ők képviseltek, egyértelműen a kuláküldöztetésnek tudható be.

Június 29-én a kecskemétiak is részt vehettek egy megemlékezésen az Országzászlóval szemben, amelyen Dr. Kövér László, az Országgyűlés elnöke mondott beszédet. Az ünnepség keretében felavatták Szemők Zsuzsanna szobrászművész „Üldözöttek” c. alkotását is a Lestár tér 2. szám alatti épület előtt, amely valamikor az ÁVO székhelye volt. A mű egy férfi és egy nőalakot ábrázol, akik megtörve mennek a szántáson, felettük egy kitépelt fa ábrázolja a gyökerek elvesztését. A szoborállítás kecskeméti vonatkozása, hogy 1948. augusztus 20-án Rákosi Mátyás itt, a volt Megyeháza mellett elmondott beszédében hirdette meg a kollektivizálást és a kuláküldözést. Az ezt követő öt évben a magyar középparaszti osztály – az a társadalmi réteg, amelynek szorgalmas munkája Kecskemétet is „Hírös” várossá tette, és amely a hazai települések megtartó ereje volt – gyakorlatilag megsemmisült.

Az emlékoszlop állítását Horvát Gábor hunyadvárosi fiatalember szervezésében a Kecskeméti Református Ifjúsági Egyesület kezdeményezte, amely a költségek forrását fele-fele arányban az önkormányzat Városi Támogatási Programján elnyert pályázatából és közadakozásból kívánja biztosítani. Mivel a szükséges összeg még nem teljesen gyűlt ki,

kérik a hunyadvárosiak segítségét is, melyet alszámlára vagy készpénzben is be lehet fizetni az alábbiak szerint:

KRIE (Kecskeméti Református Ifjúsági Egyesület)

Számlaszám: 10915008-00000009-24410026 „A kuláknak bélyegzett magyar gazdák emlékművére”

Készpénzes befizetés a Református Könyvesboltban (Kecskemét, Szabadság tér 6.)